

Voláme k Bohu, ale okamžitý happyend nepřichází

autor OVA, převzato z <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne>

Ježíš řekl: „**Bůh, že by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci a nechal je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde!**“ (viz Lk 18,7–8)

Ježíš nás opět ujišťuje o Boží věrnosti, o tom, že slyší naše modlitby a nenechá nás Zlu napospas. Můžeme se znovu opřít o jeho příslib, že ví o našich bojích a prohrách se sebou samými i s druhými. Že zná naši bezradnost, když nemáme šanci věci změnit. Ví o našich obavách: „jak to bude dál?“. Ví i o tom, co nedokážeme vyslovit, co máme někdy hluboko v srdci a s čím si sami neporadíme. Ví o našich ranách a slibuje, že nás nenechá bez pomoci. Do konce slibuje rychlou pomoc.

Rádi bychom to asi zakusili. Zásadní ale je, zda Bohu věříme, zda ho do zmíněných bitev zveme, zda k němu voláme s důvěrou „ve dne v noci“ – jinými slovy, že není žádná minuta našeho dne, do které by podle nás Bůh neměl vstoupit.

Někdy možná voláme a úpíme k Bohu, ale zablokuje nás skutečnost, že nepřichází okamžitý happyend, a tak modlitbu opouštíme. U některých věcí se nám může zdát, že Boha nezajímají, jiné by možná rád viděl jinak než my, a tak o nich raději mlčíme. A někdy se prostě stydíme prosit: „Sem, prosím, Bože, nechod’.“

My ale potřebujeme znovu volat: „Bože, zstaň se nás, pomoz nám.“ Takovou prosbou mu vyjadřujeme svou důvěru a spojujeme se s Ním. Pak může se svou láskou a mocí vstoupit do našich záležitostí a bitev a my můžeme zakusit jeho pomoc. A Ježíš chce, abychom zakusili, že je s námi každou minutu a že je mocnější než Zlo, které nám zrovna podráždí nohy. Bez takové konkrétní živé zkušenosti Boží starosti o nás zůstává naše víra jen filosofickým názorem.

Pane, volám tě, přijď do té a té situace. Věřím, že nejsem sám, že Ti na mně záleží. Přijď a dej mi zakusit, že se mě zastáváš, že bojuješ po mém boku v bitvách o naději, odpuštění, pokoru, trpělivost...

I když jsou někdy na první pohled prohrané.

Zdroje: <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/volame-k-bohu-ale-okamzity-happyend-neprichazi>; GREBBER, Pieter. *Podobenství o nespravedlivém soudci*, 1628. Web Gallery of Art [online]. [cit. 2022-09-14]. Volné dílo. Dostupné z: <https://www.wga.hu/art/g/grepper/pieter/parable.jpg>.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Říjen 2022 • Ročník 15 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„*Jakmile začneme vkládat svou důvěru v lidské prostředky, mohou nám chybět prostředky Božské.*“

(sv. Terezie z Avily)

Aktuálně

MĚSÍC ŘÍJEN JE ZASVĚCEN PANNĚ MARIÍ RŮŽENCOVÉ a modlitbě růžence. *Vždy půl hodiny přede mší svatou* se sejdeme ke společné modlitbě růžence: od pondělí do pátku od 17:00 a v neděli od 08:30.

V SOBOTU 1. ŘÍJNA 2022 od 15:00 se koná **na Dřevíči poutní mše svatá a požehnání kaple sv. Václava po rekonstrukci**. Hlavním celebrantem bude generální vikář Mons. ICLic. Mgr. Martin Davídek. Po mši svaté následuje krátká přednáška PhDr. Michala Pehra, Ph.D.: **Historický pohled na Dřevíč.**

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná **mše svatá v Domově pro seniory U Pramene Louny**.

KAŽDOU STŘEDU odpoledne probíhá **výuka náboženství**. Nejmladší děti začínají ve 13:45, 4. a 5. třída ve 14:45 a 6. až 9. třída od 15:45.

VE ČTVRTEK 13. ŘÍJNA 2022 od 18:30 proběhne **setkání farní rady**.

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se pravidelně koná **mše svatá v kostele svatého Jakuba v Cítolibeč** s nedělní platností.

V NEDĚLI 23. ŘÍJNA 2022 bude **nedělní sbírka** určena na misijní projekty.

V NEDĚLI 30. ŘÍJNA 2022 NEZAPOMEŇTE – OPĚT ZMĚNA ČASU! NUTNO VČAS POSUNOUT MALOU RUČÍČKU O HODINU ZPĚT.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

- 1. října** **POUTNÍ SLAVNOST KE CTI SVATÉHO VÁCLAVA**
Kapele sv. Václava na Dřevíči – Mše svatá v 15:00.
- 2. října** **27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
- 6. října** **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 9. října** **28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
– Zpívané nešpory v 17:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 16. října** **29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
- 18. října** **SVÁTEK SV. LUKÁŠE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
- 23. října** **30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ – MISIJNÍ NEDĚLE 2022**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 28. října** **SVÁTEK SV. ŠIMONA A JUDY, APOŠTOLŮ**
MŠE SVATÁ ZA NAŠI VLAST
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
- 29. října** **SOBOTA 30. TÝDNE V MEZIDOBÍ**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.
- 30. října** **31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.

Připomeňme si – právě před 440 lety

4. října 1582, ve svátek sv. Františka, zemřela Terezie z Avily (*1515), mystička a reformátorka karmelitánského řádu.

Do řádu vstoupila ve svých 20 letech a po svém obrácení roku 1554 založila první reformovaný Karmel svatého Josefa v Avile (24. srpna 1562). V letech 1567–1582 založila dalších 16 ženských a 2 mužské kláštery. Za svou nauku o modlitbě a duchovním rozvoji, předanou v jejích spisech, je nazývána „matkou duchovních osob“. Za svatou byla prohlášena roku 1622 a v roce 1970 byla jako první žena prohlášena učitelkou církve. Její svátek si připomínáme až 15. října, neboť právě po 4. říjnu 1582 začal platit ve Španělsku nový gregoriánský kalendář a bylo vynecháno 10 říjnových dnů.

Význam osobnosti sv. Terezie od Ježíše připomenul papež Benedikt XVI. v katechezi 2. února 2011: (...) Drazí bratři a sestry, svatá Terezie od Ježíše je opravdovou učitelkou křesťanského života pro věřící všech dob. V naší společnosti, které tak často scházejí duchovní hodnoty, nás Terezie učí, abychom byli neúnavnými svědky Boha, Jeho přítomnosti a působení, učí nás reálně cítit tuto žízeň po Bohu, která existuje v hloubi našeho srdce jako touha vidět Boha, hledat Boha, být s Ním v rozhovoru a být Jeho přáteli. Toto přátelství je nezbytné pro nás všechny a musíme je hledat den za dnem stále znovu.

Příklad této hluboce kontemplativní a efektivně činné světice, nechť je také pro nás pobídkou, abychom věnovali každý den náležitý čas modlitbě, tomuto otevření se Bohu, této cestě hledání Boha, abychom Jej spatřili, nacházeli Jeho přátelství, a tak pravý život; protože skutečně mnozí z nás by si měli vsuktu říct: „Nežiji doopravdy, protože nežiji podstatu svého života.“ Pro tuto záležitost není čas věnovaný modlitbě časem ztraceným, je to čas, ve kterém se otevírá cesta života, otevírá se cesta, jak se naučit od Boha horoucí lásce k Němu, k Jeho církvi a konkrétní lásce k našim bratřím.